

editorial

Un país que no sap on para

Periòdicament es fan estudis per conèixer què vol el país, per saber cap a on orienten el seu vot els ciutadans; fins i tot per saber si són feliços. La darrera mostra, obra de l'Associació Catalana de Sociologia, filial de l'Institut d'Estudis Catalans, s'ha elaborat per saber com estem d'ànims. No estem bé. La societat catalana, diuen els autors de l'estudi, està perplexa. Hi podríem afegir més adjectius: desconcertada, compungida i, fins i tot, resignada.

No és estrany aquest resultat. Gairebé el que hauria estat estrany és un resultat diferent. La societat catalana està esgotada. Molts factors ens han portat fins aquí. El canvi polític n'és un. Els darrers anys han estat d'una inestabilitat política manifesta en relació a la *pax pujo-liana*. Possiblement, ara coneixem millor les nostres febleses com a país que aleshores, però hi ha un cert enyorament de la comoditat que comportava un govern aparentment sòlid per bé que paternalista.

L'altre gran motiu és el canvi que ha experimentat Espanya, que ha fet disminuir el paper de Catalunya com a motor de l'Estat. Les comunitats espanyoles s'han moderat i algunes s'han espavilat considerablement, entre altres coses, gràcies a la solidaritat econòmica a la qual l'Estat força les comunitats com Catalunya, que disposen de més recursos. La situació d'espoli fiscal continuat ha anat debilitant Catalunya, situació a la qual cal afegir-hi les conseqüències negati-

ves de la globalització, que ha comportat el desmantellament industrial d'àmplies zones del país. I la crisi econòmica mundial que afecta el teixit productiu i que ens afebleix.

A la cerimònia de la confusió s'hi afegeix no saber què acabarà passant amb l'Estatut i amb el mateix finançament i, el pitjor de tot, el fet de no estar gaire segurs de com actuaran les forces polítiques del país si les coses van mal dades. Els polítics són fonamentals per fer-nos recuperar l'esperit adormit.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades i les que siguin d'actualitat. És imprescindible que a l'original i als correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

Gossos, jo n'he vist

● Aquest estiu, com tants d'altres, he estat a Noruega, ja que per raons familiars hi estic arrelat.

Conec el país de nord a sud i d'est a oest i puc constatar que la presència de cans (Jack Russell, Golden Retriever, pastors escocesos...) a les llars d'aquest país escandinau és evident.

Crec que el nivell cultural, el respecte pel medi ambient i el civisme no han d'estar barallats amb la tinença d'animals de companyia. Encara més, el seu codi civil té tipificada una llei de protecció vers les mascotes. Tanmateix passa a Catalunya.

La diferència entre la netedat d'aquelles ciutats i les del nostre país no radica en el nombre de gossos, sinó en el civisme dels seus propietaris i que en aquelles latituds plou més sovint i amb més intensitat. / IÑAKI GUTIÉRREZ. Barcelona.

Impunitat

● Em vaig casar molt jove, fa més de vuit anys que em vaig divorciar i tinc una filla de tretze anys. No pretenc descriure les particularitats de la meva separació, simplement indicaré que no ha estat precisament un camí de roses. Hi

Enganys polítics

● Vivim uns moments en què estem patint una crisi econòmica galopant, i estem envoltats de confusió per com s'estan explicant els nostres polítics en la situació en què ens trobem immersos. Hem de suposar que entre ells, siguin del partit o coalició que siguin, almenys hi ha una *certa harmonia* i, per tant, s'estan organitzant per dir, per explicar, per transmetre, amb tota la contundència que requereix la delicada situació econòmica que vivim, a les altes instàncies de Madrid, que ja n'hi ha prou d'enganys als ciutadans de Catalunya. Han de donar respostes creïbles a una ciutadania desencisada i força escèptica per com ha anat tot plegat fins ara, i han de tenir molt clar que han estat escollits per tal de vetllar pels nostres legítims interessos com a país.

Hem pogut comprovar com va passant el temps i com les tensions entre els diferents territoris de l'Estat espanyol van augmentant cada dia que passa, i això és per culpa del multilinguatge (sí però no, no però sí, ja ho veurem, mirarem de...) emprat pel Sr. Zapatero, aquell

que va enganyar els ciutadans de Catalunya de manera premeditada, sense cap mena d'escrúpols, quan va dir que respectaria l'Estatut que sortís aprovat pel Parlament de Catalunya. Ja hem comprovat que aquesta persona no és de fiar, que no ens la podem creure, vistos els antecedents i patides les conseqüències. Per què ara ens l'hauríem de creure, després de tants enganys i, a més, tan reiterats? En una situació difícil com aquesta és quan, i ara més que mai, hem d'alçar la nostra veu com a ciutadans i contribuents, demanar respecte i compliment de l'Estatut, dir prou a l'espoli fiscal a què Madrid ens ha sotmès des de sempre. Mentrestant, el PP, el partit que va presentar un recurs d'inconstitucionalitat contra l'Estatut que es va aprovar al Parlament de Catalunya, continua llançant més llenya al foc i immiscint-se en els afers de Catalunya. Per acabar-ho d'adobar ja només ens faltava la tossuderia del responsable de les finances de l'Estat espanyol, el Sr. Pedro Solbes. Val més que comencin a abaixar els fums! / JORDI HORS. Girona.

ha, però, un aspecte de la meua experiència que vull denunciar, especialment per dues raons: perquè sé que és una situació lamentablement molt freqüent i perquè desespera comprovar com la nostra societat, malgrat parlar-ne tant, desatén absolutament les dones que estan en circumstàncies similars a la meua. El meu exmarit no paga amb regularitat la pensió que ha estat establerta judicialment. Passa llargs períodes sense abonar cap quantitat i d'altres durant les quals paga el que vol. En l'actualitat manté deutes que es remunten a l'any 2003. Durant aquests anys m'he vist obligada a presentar diverses

demandes i he esperat durant mesos que surtin les sentències que després ha costat una barbaritat executar. Tot plegat amb un cost altíssim en despeses d'advocats. Tan alt que sovint he descobert que no valia la pena presentar-les. Recentment, per exemple, per a la reclamació d'un deute aproximat de 1.300 euros que encara no he cobrat, m'ha arribat una minuta de l'advocat de 1.800 euros. Òbviament sense el suport econòmic de la meua família, jo i la meua filla difícilment ens hauríem pogut mantenir. Mentrestant, però, he vist com el meu exmarit es comprava una casa, una barca, una moto i canviava el cotxe. La veritat

és que indigna i desespera comprovar que, contràriament al que es dona a entendre, a la nostra societat no únicament no es protegeix les dones que estan en la meua situació, sinó que sembla que s'empara qui amb tota impunitat desatén les seves responsabilitats. / SÒNIA BADOSA. Llagostera (Gironès).

4 x 4 = 0

● Potser són dels que pensen que la mida sí que importa.

Potser confonen el port de la Bonaigua amb el parc de les Aigües i el Pedraforca amb el Tibidabo.

Potser es prenen al peu de la lletra això del tot terreny i

veuen l'asfalt com un banc de proves per exhibir la seva «jo-guina».

Potser es consideren Loquillos postmoderns que en lloc de «querer un camión», «quieren un 4x4».

Potser creuen que la família comença i acaba en ells mateixos i per això necessiten un carro de vuit places per a ells sols.

Potser intueixen que la nostra cançó favorita (la dels viants és *Contamíne* i estan decidits a complaure'ns.

Potser s'autoproclamen Ben Hurs contemporanis i estan convençuts que la potència dels seus cavalls els portarà a la victòria... del seu ego?

Potser aquest nous Land Rover s'han després de la R i s'han convertit en *Land Over* (Extingidors de la Terra)

PS: Potser m'he tornar un *neures*, però cada vegada que veig un 4x4 per la ciutat (i parlo de Barcelona, no de La Paz) em faig la pregunta següent: «*Qué hace un coche con tú en un sitio com éste?*» / ÒSCAR PUJOL. Badalona (Barcelonès).

Un indret encantador

● Com sabeu la naturalesa és patrimoni de la humanitat. Dic això pensant en la variant nord de la Bisbal d'Empordà. Jo vaig néixer a la Bisbal i ara visc en un poble veí; per tant conec molt bé aquella part de l'Empordà. En temporada primavera-estiu, per no dir tot l'any, passejeu-vos-hi a peu, amb bicicleta, a cavall o tot passejant el gos pels camins i

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel. 972 18 64 00. Fax 972 18 64 20.

Director Adjunt: XEVI XIRGO I TEIXIDOR. Redactor en Cap: CARLES RIBERA. Caps de Redacció: TEJA BASTONS (Temàtiques); TURA SOLER (Punt Divers); XEVI CASTILLÓN (Cultura i Espectacles). Redacció: PURI ABARCA i SALVADOR GARCIA-ARBÓS (Política); NÚRIA ASTORCH, EDUARD BATLLE i DAVID BRUGUÉ (Societat); MARC BATALLER i CARMINA SOLANO (Policial); FIDEL BALÉS (Judicial); IMMA BOSCH, MÓNICA CABRUJA, ROBERT CARMONA, JOAN OLLER i OSCAR PINILLA (Economia); DANI CHICANO, LAURA PORTAL i EVA VÁZQUEZ (Cultura i Espectacles); JOSEP PUIGBERT i MAR VICENTE (Alt Empordà); ALBERT VILAR i JOAN TRILLAS (Baix Empordà); DANI VILÀ i MONTSE BARRERA (Gironès); ANNA PUIG i JORDI COLOMER (Selva); JORDI CASAS i RAMON ESTEBAN (Pla de l'Estany, Garrotxa, Ripollès i Cerdanya); ORIOL MAS (Medi Ambient i Política Territorial); MONTSE MARTÍNEZ, JORDI CAMPS, LAURA CODERCH, CARMÉ OVIEDO, MARIA PÉREZ, XAVIER ROCA i IRENE RIGALL (Apunts); PERE GORGOLL (Necrològiques); MANEL LLADÓ, MIQUEL RUIZ, EUDALD PICAS, LLUÍS SERRAT i JOAN SABATER (Fotografia).

Caps de Venda: EMMA PARRA i M. ÀNGELS TAULATS. Comercials: JOAN MASSÓ, GERARD MARTÍNEZ, JOAN QUESADA, ROSA M. NAVARRO, CARMÉ OLIVEIRA, CARINA MAS, FERRAN SUREDA, JOSEP SÁNCHEZ, ROSA DURAN, CONXITA GISPERT, GLÒRIA RUIZ, MARTA NAVARRO, LAIA CERVELLÓ, NÚRIA PUIG, AURORA ROVIRA i MONTSE CORNELLÀ.

Consell Editorial: MONTSE AGELL, MONTSE AGUER, MARTA ALSINA, NARCÍS-JORDI ARAGÓ, PEP BADA, CARLES BARBA, BALDIRI BRAMON, JOAN BOSCH, JORDI BOSCH, HELENA CALVELLO, CONXITA CASASSAS, YOLANDA CERVIA, JOAN CARLES CODOLÀ, JOSEP COLLELLEDMONT, MARIA COMAS, LAURA CORSUNSKY, XAVIER CORTADELLAS, MARIA MERCÉ CUARTIELLA, JOSEP DELEMUS, GEMMA DOMÈNECH, NÚRIA ESPONELLÀ, JOSEP FAJOL, DAVID FERNÁNDEZ, JOAN FERRERÓS, ROSA FONT, LLUÍS FREIXAS, M. TERESA GALÍ, XAVIER MARTÍ, SANTI MASSAGUER, ENRIC MATARRODONA, JOSEP MATAS, MANEL MESQUITA, JOAN NOGUÉ, JAUME PÉREZ, JAUME PINYOL, EVARIST PUIG, MAGDA PUJOLAS, JOAN RIBAS, AITOR ROGER, JOAN PAU ROMANI, JORDI SANABRAS, RICARD SAYERAS, GUILLEM TERRIBAS, JOSEP VALLS, FRANCESC VAQUÉ i ESTEVE VILANOVA.